

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Jahrbuch für das Oldenburger Münsterland

Vechta, Oldb, 1969-

Alfons Niemöller: Du bust Du

urn:nbn:de:gbv:45:1-5285

dat moß du sülwes läwen un dor moß du uck sülwes mit klorkaomen. Dien Lüttke,--- dat läwt un mott läwen bliewen! Us Hergott wör mit 'n Krüppen taufrä,- un dei finn wi beide doch woll sachte!“

Alfons Niemöller

Du bist Du

Nieneine heff so'n Fingeraffdruck as du!
Nieneine heff so'n Gesicht as du!
Nieneine segg so „Ick mag di lien“ as du!
Nieneine segg so „Ick kann di nich mehr seihn“ as du!
Nieneine denkt so äöwer Läwen as du!
Nieneine denkt so äöwer Starwen as du!
Nieneine wiest siene Fraide as du!
Nieneine wiest siene Truur as du!
Nieneine is so as du!
Off wi us woll verstaht?
Off wi us woll vergaht?

Maria Rottstegge

Ut miene Kinnertied

Fieraabend

Noch is dei Sünne nich unnergohn.
Dei Haohn up'n Karkentaorn
glämert in'e Wiete blank.
Dei Dag was heit. — Up dei Bank
draopt nu dei Naobers sick.
Fieraabend is! — Gott sei Dank!
Dann gaht dat praoten los.
Döntkes werd vertellt.
Dat maakt doch allmaols Spaof.
Snackt — wat in Gorn is an riepen,
Mannslüe stoppt dorbi dei Piepen.
Praot' — wat dei Wäken äower Dag
an Neiigkeiten heff so bracht.
Uck ehr Blaogen kaomt noch dran,
snackt äower ditt un datt — van ale Mann.
Dei Fraulüe sünd an körn
van Freierei — well mag dat nich hörn.
Uck well dor krank — off is gaor dot,
snackt van Haogelweer un Waotersnot.
Van Krieg un Brand un schlechte Tieden,
laot' flink dei Stricknaodeln glieden.
Düsse Verpraot — so Dag för Dag
is wat — woran ick tau gern denken mag.
Löp so'n Püllken dann un wann
hüllt dei Praoterei uck länger an.
Bit stillken äowern Karkentaorn
blänkerde dei grote Maond.
Un Vadder sä: „is Tied för us!“
kloppt gau sien Piepken ut
un alles gaht taufrä no Hus.
Dei grote Maond lücht gäl un blank.
Un wor jüst dei Olen seeten
vergnügt dei Jungen sick up dei Bank.
